

bringe de ærede Medlemmer her i Thinget til at lægge Mærke til, at man skal være forsigtig med at vise det bort, som jeg tager mig den Frihed at være med at foreslaae, efter som de, der vise det bort, saa hyppigt have gjort den Erfaring, at det, som de have bortviist, havde de Mæringer efter saa gjerne villet gribe til at gjøre. Jeg siger ikke, at de ærede Herrer ikke have været ligesaa klartseende som jeg; jeg er overbevist om, at de Alle have seet klart, men skudt Synet tilside og haabet paa Con-juncturer, som skulle frelse dem, men som ere udeblevne, da de vare unaturlige — og da vare Vanskelighederne der. — Der var Noget, som den ærede Minister, der søgte at rette paa Hi-storien, som den blev fremstillet af den ærede Ordfører, denne Sag vedkommende, gled hen over. Han raadede os til at see paa det sidste Led i Rækken, paa det, der laa nærmest; men det Sidste i denne Historie, det er Underskriften paa Contracten om Jernbanen; jeg troer, det var i Slutningen af September 1859, — nei, nu seer jeg, det var den 21de October 1859. Det er Datoen, det er det sidste Historiske i denne Sag, og i en høist ulykkelig Historie. — Altsaa, vi maae ikke glemme, hvad det er, vi have med at bestille; det er: 8 Millioner Rb. engagerede, vel ikke i Obligationer, men i Rentegaranti, og engagerede i et Foretagende, som Mange mene ikke er helbigt; og hvad er nu det, som Majoriteten forsøger paa, følgende i Regjerin-gens Fødsel? — vi maae nemlig huske paa, at det ikke er Majoriteten, der har bragt Sagen frem, men Regjeringen gennem et Lovforslag — den forsøger paa at sætte Regjeringen istand til at skaffe et Jernbaneanlæg tilveie, som fyl-destgjør de forskjellige Fordringer, der stilles fra alle Sider, og som med Hensyn til Mid-lerne ikke gaaer saa overordentlig langt udover det, som allerede er affluttet i Contracten om Jernbanen. Jeg indrømmer meget gjerne, at det gaaer ud derover; men Spørgsmaalet er, om vi hellere skulle blive staaende ved Mindre-udgiften og derved faae noget Slet og Intet-betydende, eller om vi skulle gaae eet Skridt videre og forsøge paa ved en lidt større Ud-gift at faae noget Bedre, idetmindste noget Brugbart, som vil lette Forbindelsen mellem Landets forskjellige Dele. Den ærede Minister

hører til dem, som søge deres Midtpunkt paa Omkredsen; han vil have Aarhus til Midt-punkt og ikke Viborg. Det er ikke underligt, at hvem der indlever sig i Kjøbenhavn, og ikke seer Landet udenom, at han staaer udenfor det — han kommer til at tænke sig og fastholde Midtpunktet paa Omkredsen, og til at forsøge paa at skabe lignende Midtpunkter. Aarhus ligger paa Omkredsen, Viborg i dens Midte. — Vi have altsaa denne Contract, eller Con-cession, som det hedder, angaaende Jernbanen og hvad er det nu, den giver os? Den giver os en Bane, der skal bygges og drives for en Garanticapital, anslaaet til 8 Millioner Rb., men hvoraf Renten ikke skal komme til at løbe, førend Banen er taget i Drift, eller i det Mindste førend den er taget deelviis i Drift. Naar man vil undersøge, hvilke disse Dele ere, som efterhaanden skulle tages i Drift, og huske paa, at Renterne ikke komme til Udbetaling førend denne Tid, saa vil man see, at der-ved indvindes mellem 5—800,000 Rb.; altsaa er Garantien, som endelig skal tilsvares, ikke fuldt en Garanti af 8 Millioner Rb., men en Garanti af 7 Millioner og to til tre Hundre-tusinde Rigsdaler, eller maaskee Noget derover. Det maa man vel lægge Mærke til, idet man gaaer over til at sætte Obligationsskjæld iste-betfor Garanticapital. Det Næste, man maa betænke ved denne Contract, det er, at den vel indeholder en Forpligtelse for vedkommende Bygherre til tillige at drive Banen; men jeg for mit Vedkommende kan ikke finde Noget, der giver Garanti for, at denne Be-stemmelse vil blive opfyldt. Dersom der stod, at i det Dieblis, Banen ikke blev drevet, saa forfaldt den og blev Statens Eiendom uden Godtgjørelse, saa var det nogen Garanti, men derom staaer der Intet, saavidt jeg kan skjønne, og der staaer heller ikke Noget, som kun kan bringes til at ligne det. Det er et stort Savn ved denne Contract eller Concession, et meget stort Savn. Der er imidlertid en Bestemmelse i den, som vi vel ikke med Sikkerhed nærmere kunne dømm-e om, men som gjerne kan være meget for-beelagtig, idet det kan være, at der gennem den slet ikke endnu er noget Bindende for Regjeringen i Concessionen. Det er nemlig den Bestem-melse, som siger, at der er bevilget de Herrer